

BOKBINDAREMÄSTAREN.

Bild 1: Thore Lindblom som ung.

Den 21/9 1893 föddes i Eksjö stad Gustav och Elin Lindbloms första barn, en son som döptes till Thore Henrik Emanuel. Thore var alltså Gustav och Elins första barn, men inte det enda. Det skulle bli fler senare. Till att börja med skulle Thore komma att få en bror. En bror som döptes till Ivar. Efter det, närmare bestämt den 19/7 1903, alltså strax innan Thore skulle fylla tio år, födde Elin sitt tredje och sista barn. Det var en liten flicka som kom att döpas till Ingrid Elin. Precis som Thore föddes hans syskon i Eksjö. Thore växte alltså upp i Eksjö och det var där han fick sin utbildning. Först folkskola och sedan läroverk innan han så småningom kom i bokbinderilära i samma stad. Under sin ungdomstid

var Thore bland annat mycket aktiv inom NTO-rörelsen i ”Templet Enighet”. Särskilt amtörteaterverksamheten inom rörelsen intresserade Thore, och han inte bara agerade på scenen utan han skrev även små pjäser. Ett av Thores alster var ett sångspel som bar namnet ”Hem” och som vid många tillfällen, vid basarer och liknande, framfördes offentligt.

Den 10/10 1914, när han är 21 år gammal, lämnar Thore den övriga familjen och flyttar till Vimmerby. I inflyttningslängden står han noterad med titeln bokbindare och inflyttad till W. kv. nr. 8. En titt på denna adress i församlingsboken ger vid handen att Thore fått betyget a i kristendomskunskap, att han var frikallad från värnplikt samt att han cirka tre år här flyttar vidare inom Vimmerby. Den nya adressen är fortfarande W.kv. men nu nr. 21. Anteckningarna rörande Thore på denna adress är identiska med de förra frånsett att han bara blir kvar här i två år innan han återigen flyttar vidare, den här gången till nr. 2 i W. kv. På denna adress blir Thore kvar till slutet av den tidsperiod vilken omfattas av den aktuella församlingsboken och han bör därför finnas på samma adress i nästa bok, och just så är det. Men nu börjar det hända saker i Thore liv. Han står inte ensam upptagen på denna adress, även namnet på en kvinna är antecknat här. Kvinnan i fråga heter Nanny Hulda Charlotta Lindeborg och hon var född 13/5 1896 i Norra Solberga församling. Hon står som inflyttad till adressen den 24/7 1920 och det är cirka två veckor efter att hon och Thore gift sig med varandra

Det var den 11/7 1920 som Thore gifte sig med Nanny Lindeborg, dotter till en skräddare i Ormaryd. Ormaryd är ett litet stationssamhälle halvvägs mellan Eksjö och Nässjö och det var i Ormaryd, i byns missionshus, som Thore och Nanny gifte sig. Så småningom flyttade Nanny

Bild 2: Thore Lindbloms och Nanny Lindeborgs bröllop.

till Thore i Vimmerby där han startade ett eget bokbinderi och där deras första barn föddes. Det var sonen Harald som föddes den 29/6 1921. Familjen bodde då i Södra kvarteret nr 16 "Ripan 6" och där skulle man stanna kvar fram till det att lille Harald var cirka 2½ år gammal. Thores bokbinderiet gick

dock inte något vidare och han såg sig tvingad att lägga avveckla det samma.

Under tiden som han arbetade med att avveckla rörelsen i Vimmerby bodde hans hustru och son hos svärföräldrarna i Ormaryd. De flyttade dit 3/12 1923 och cirka ett år efter flytten föddes där parets andra barn, dottern Inga-Britt, den 26/9 1924. När väl bokbinderirörelsen i Vimmerby var avvecklad tog Thore anställning som verkmästare hos den kände bokbindaren Carl Fröberg i Linköping och efter en tid, närmare bestämt den 23/10 1926 flyttade även Nanny, Harald och Inga-Britt dit.

År 1929 var det åter dags för familjen att flytta, den här gången till Helsingborg där Thore fick arbete som verkmästare vid Isaksons Bokbinderi. Det var säkert så att Thore var en duktig och flitig medarbetare i firman men enligt hans hustru satte man inte alltid rätt värde på honom i firman. I sin dagbok, som hon förde 1932 - 1934, antecknade hon den 15/9 1932 följande rader: *"Kl. 8 Thore arbetar och står i ännu". Om bara chefen ville sätta värde på vad han gör. Finns inget värre än att inte få ett erkännande ord. Dock ändrades saker och ting och bara ett par dagar senare, den 18/9, skrev hon: "Regn dimma, men sen blev det bättre på den sena timma". På Hamnpaviljongen. Chefen med fru bjöd på fin supé. Kaffe m.m. roligt komma ut.*

Till att börja med bodde familjen i en lägenhet på Fältarpsvägen 5 för att sedan, år 1935, flytta till en lägenhet på Fältarpsvägen 1B. Nästa gång familjen flyttade gick flyttlasset ner mot centrala Helsingborg. Och till slut stannade det på Himmelriksgränden 6B, bara ett par meter från den adress, Himmelriksgränden 4A, där Thore drev det bokbinderi som han startade 6 år efter ankomsten till Helsingborg. Firman fick namnet "Hälsingborgs Bokindustri" och efter ett

par år utvidgades rörelsen till att även omfatta kartongfabrik och från och med 1944 års adresskalender för Helsingborg stod Thore upptagen som fabrikör. Han kunde även, i och med att han avlagt mästarprov, vilket godkändes den 19 oktober 1944, kalla sig bokbindaremästare. Den 1/7 1943 utökades så släktens antal i Helsingborg genom att Thores far och syster, Gustav och Ingrid, flyttade till Helsingborg från Mörlunda i Kalmar län och bosatte sig på Mellersta Stenbocksgatan 45B. Ingrid hade tidigare, närmare bestämt 23/3 1930, gift sig med en tysk som hette Otto i förnamn och hon bar därför hans efternamn, Werner, när hon kom till Helsingborg. Längre fram skulle även Gustav och Ingrid flytta ner till Himmelriksgränden 6B.

Thore sysselsatte sig dock inte enbart med bokbinderiet. Han var också politiskt aktiv och var bl.a. ledamot av Helsingborgs Kyrkofullmäktige och Hyresnämnd. Även i Helsingborgs Fabriks- och Hantverksförening var Thore engagerad och satt under en lång följd av år i föreningens styrelse, lärlingsnämnd och museistyrelse. År 1934 blev Thore ledamot av styrelsen för Skånes Hantverksdistrikt och med tiden även dess ordförande. Han var även en tid vice ordförande i styrelsen för Helsingborgs Stads Yrkeskolor och styrelseledamot i Sveriges Hantverksorganisation. Det kan även nämnas att Thore två gånger erhöll statsstipendier för yrkesstudier i utlandet. Ett annat område där Thore också lade ner mycket tid och arbete var inom Vasa Orden av Amerika och även hans hustru var aktiv här. Thore var en av grundarna, och senare även hedersordförande, av logen Kärnan i Helsingborg vilken bildades vid ett möte den femte mars 1938.

Bild 3: Familjen Lindblom i slutet av 1930-talet.

Vasa Orden av Amerika är en svensk-amerikansk vänskaps- och kulturorganisation som bildades i New Haven, Connecticut, USA, den 18 september 1896 av svenska emigranter. Då Vasa Orden av Amerika bildades åsyftade man i första hand att hjälpa dem, som genom sjukdom råkat i nöd, men man ville också bereda landsmän tillfälle att komma tillsammans under värdiga former. Vasa Orden av Amerika är den största svensk-amerikanska organisationen i sitt slag. Den har omkring 25000 medlemmar fördelade på cirka 300 loger i USA, Canada och Sverige. Vasa Orden av Amerika infördes i Sverige år 1924. En loge bildades då i Göteborg av hemvändande svenskar och verksamheten har senare vuxit sig starkare. I Sverige representeras den av två distrikt: Distriktslogen Norra Sverige Nr 19 och Distriktslogen Södra Sverige Nr 20.

Till dessa båda distriktsloger är anslutna 50 lokalloger med över 5000 medlemmar, från Kiruna i norr till Trelleborg i söder.ⁱ

Både Thore och Nanny lade ner mycket arbete i Vasa Orden och deras dotter, Inga-Britt, kan berätta om särskilt ett arrangemang som tog mycket tid i anspråk och som stannat i hennes minne. Det var den s.k. Skördefest som logen anordnade till förmån för nordens barn den 25 och 26 september 1943. Det hela offentliggjordes genom en stor annons på första sidan av Helsingborgs Dagblad den 24:e och två dagar senare hade samma tidning en lång artikel om arrangemanget. Eftersom artikeln refererar delar ur Thores hälsningstal och även ger en bild av andan i logen vid den här tiden kan det vara av intresse att återge den i sin helhet.

I den med flaggor vackert arrangerade stora konserthussalen inleddes igår kväll med flygande fanor och klingande spel den Skördefest som arrangerats av vasalogen Kärnan till förmån för Nordens barn.

Tämligen mangrant hade man infunnit sig till soarén, som inleddes med Finska Rytteriets Marsch, spelad av en militärorkester, medan två avdelningar militärer förde de finska och norska, respektive danska och svenska fanorna genom salen fram till orkestern, där de på linje intog stram givakt. Det var Pansar Regimentets Musikkår under ledning av Musikdirektör Gösta Nordgren, som under soarén förtjänstfullt svarade för det musikaliska inslaget.

Fabrikör Tore Lindblom höll hälsningstalet, i vilket han påpekade, att den skörd vi nu skörda behöva vi ej lämna ut till främmande inkräktare. Men våra nordiska barn behöver vår hjälp, och hjälpverksamheten bland nordens barn ligger oss varmt om hjärtat. Talare uttryckte den förhoppningen att denna skördefest skulle präglas av varm nordisk samhörighet och offervillighet, samt hälsade de närvarande hjärtligt välkomna.

Så framträdde en kvartett, bestående av fyra små flickor mellan 8 – 10 år, vilka i tur och ordning trädde upp till mikrofonen och med stor säkerhet läste en av red. Allan Selge författad prolog, indelad i fyra avdelningar, en för varje land och vilka lästes av de fyra flickorna i tur och ordning, med Finland som första land och därpå Danmark, Norge och Sverige i nämnd ordning, allt under det att de olika nordiska ländernas fanor sänktes till hälsning, då deras dikt lästes upp. Militärorkestern spelade "Säterjäntans söndag" varpå professor Sven Wall, Stockholm, trädde fram och höll ett anslående högtidstal i anslutning till skördefesten.

Talaren framhöll de starka blodsbanden mellan de nordiska länderna och belyste detta med en del utdrag ur de nordiska folkens gemensamma och tidigaste historia. Han nämnde att danerna från Upplands Danmark synas ha bosatt sig i närheten av Stockholm och att Atland, som nu kallas Danmark, koloniserades av Danerna. I begynnelsen rådde fred mellan svear och daner men senare stredo de båda folken till kung Carl X Gustav lade fastlandet under svenskarna. Talaren berörde svearnas olika korståg och kolonisationer i de andra nordiska länderna och nämnde bland annat Erik den heliges korståg i Finland. "Svearnas blod finner man i alla Nordens länder", sade talaren. Därpå kom talaren in på svenskarnas kolonisation i Amerika och de svenskar som utvandrade, samt berättade om Vasaordens i Amerikas bildande, den orden som vill hjälpa svenskarna därute i förskingringen. "Det är med en viss stolthet", yttrade talaren, "som vi svenskar kunna säga att vi var med och grundade Amerika". De svenska emigranterna redde sig väl därute, och 1924 kunde Vasaorden utsträcka sin verksamhet till Sverige. "Denna fest är uppfylld av Vasaordens från Amerika anda", sade professor Wall, "och med dessa ord hälsar jag er alla genom logen Kärnan välkomna hit i afton. Nordens barn har det svårt. Låt oss hjälpa dem".

Efter musik av Pansarregementets musikkår trädde så direktör Rudolf Wendblad fram i talarstolen samt reciterade gripande och inlevelsefullt dikter till de fyra nordiska länderna. Han hyllade Danmark med "Hälsning" av Hjalmar Gullberg, Finland med "Mitt land" av Zackarias Topelius, Norge med en dikt på norska av Per Silve: "Vi vil os et Land" och Sverige med "Där ligger Sverige" av Anders Österling. Teaterchefens recitation hälsades med starka applåder och efter recitationen spelade musikkåren "Land du välsignade" an Hugo Alfvén. Slutligen följde utmarsch av fanvakterna, vilket skedde under musik medan de närvarande bringade våra nordiska broderfolk sin hyllning genom att stående följa fanorna med blicken då de av militärerna fördes genom salen.

Under tiden soarén pågick, hade efterhand salen fyllts av folk, och då Folkdansens Vänner intonerade kvällens kommande dansrytmer med sina pigga folkdanser, var stora konserthussalen fylld till bristningsgränsen av en intresserad och uppskattande publik. Mellan åtta och tio följde så allmän dans till Sjunnes orkester, och därpå framträdde fru Anna Skousgård med sina elever och gav en ståtlig och vacker uppvisning av deras färdigheter, vilket givetvis livligt uppskattades. Därpå vidtog åter den moderna dansmusiken, vilken fortgick till klockan ett på natten. Även i afton upprepas soaréprogrammet med vissa variationer och dansen går till sena kvällen.ⁱⁱ

Den 9/12 1950 fick Thore vara med om sonen Haralds bröllop och mindre än ett år senare, närmare bestämt den 7/7 1951, var det dags för dottern Inga-Britts bröllop. Harald gifte sig med Gunvor Otterström från Helsingborg medan Inga-Britt, som redan tidigare lämnat Helsingborg för studier i Göteborg, gifte sig med Ingemar Falkman från senast nämnda stad. År 1952 blev så Thore morfar i och med att Inga-Britts och Ingemars första dotter, Lena, föddes och året efter blev han farfar i och med att Harald och Gunvor fick en son som döptes till Stefan.

Några fler barnbarn fick Thore inte uppleva. Den 16/9 1955, klockan 18.20, avled han efter en tids sjukdom.

ⁱ Ur informationsskrift från Vasa Orden av Amerika.

ⁱⁱ Helsingborgs Dagblad 26/9 1943.